

CBE Z2409841 beoordeling bachelorscriptie

UITSPRAAK

in het geding tussen A te Groningen, hierna ook te noemen appellant,

en

de examiner van de bachelorscriptie van de opleiding Economics and Business Economics van de faculteit Economie en Bedrijfskunde, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de uitslag van de bachelorscriptie voor de opleiding Economics and Business Economics.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van de examiner van de bachelorscriptie om aan appellant het cijfer 5 toe te kennen voor de herkansing van de bachelorscriptie.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op 30 januari 2025 waarbij appellant is verschenen. Verweerder is via een videoverbinding ter zitting verschenen in de personen van C. en D. respectievelijk eerste beoordelaar en tweede beoordelaar (en tevens thésiscoördinator).

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft een scriptie geschreven ter afronding van zijn bacheloropleiding Economics and Business Economics. De eerste kans is met een cijfer 5 beoordeeld. De herkansing waartegen dit beroep zich richt, is eveneens met het cijfer 5 beoordeeld.

Op 25 september 2024 dient appellant via het Centraal Loket Rechtsbescherming Studenten (CLRS) een beroepschrift in bij het College van Beroep voor de Examens tegen de vaststelling van het cijfer van de herkansing. Er vindt op 14 november 2024 een schikkingsgesprek plaats. Een schikking komt niet tot stand waarna verweerder een verweerschrift indient. Het beroep is vervolgens behandeld op een zitting van het College op 30 januari 2025.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellant**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting is toegelicht komt, samengevat, op het volgende neer.

Appellant is zeer teleurgesteld over het door hem behaalde cijfer 5. Hij is het niet eens met deze beoordeling.

Appellant heeft feedback ontvangen op zijn eerste poging. Hij verkeerde in de vooronderstelling dat als hij deze feedback zou verwerken dit tot een voldoende zou leiden. Appellant heeft deze feedback verwerkt en vervolgens is het cijfer onveranderd gebleven. Hij vraagt zich af hoe dit kan.

Verder voert appellant aan dat hij op zijn herkansing veel meer feedback heeft ontvangen dan hij heeft ontvangen op de eerste poging. Als hij de uitgebreidere feedback na zijn eerste poging zou hebben ontvangen dan was de herkansing zeker een voldoende geweest.

Verweerder heeft hem expres feedback onthouden omdat appellant twee van de zes bijeenkomsten had gemist. Ook heeft verweerder toegegeven dat hij de feedback van de tweede beoordelaar niet heeft gedeeld, dat de tweede kans beter was dan de eerste kans maar wel met hetzelfde cijfer is beoordeeld en dat verweerder bevooroordeeld het normeringsproces is ingegaan omdat appellant afwezig was tijdens twee bijeenkomsten.

Door het handelen van verweerder loopt appellant een jaar studievertraging op en dit heeft nadelige financiële consequenties die voor rekening van verweerder moeten komen. Dit vormt tevens het belang om deze procedure voort te zetten, ondanks het feit dat appellant inmiddels zijn scriptie over een nieuw onderwerp met een voldoende heeft afgerond.

Appellant verzoekt het College om zijn beroep gegrond te verklaren.

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en ter zitting als volgt verweerd.

Voor de beoordeling is gebruik gemaakt van het Thesis Assessment Form. Dit formulier is zowel door zowel de eerste als de tweede beoordelaar ingevuld. Op het formulier wordt gemotiveerd aangegeven hoe het cijfer 5 tot stand is gekomen. Beide personen waren het eens over het eindcijfer 5.

Verweerder heeft appellant wel degelijk van voldoende feedback voorzien. De begeleiding van het scriptieproces bestaat uit meerdere niet verplichte een-op-een bijeenkomsten/feedbacksessies. Aan het begin van het proces is een schema van verplichte inleverdeadlines met studenten gedeeld. Appellant heeft meerdere bijeenkomsten en deadlines gemist. Hij heeft alleen op tijd het hoofdstuk Introductie en een literatuuroverzicht ingeleverd. Daarop heeft hij uitgebreide feedback ontvangen. Ondanks het missen van deadlines heeft hij ook feedback ontvangen op zijn Qualtrics-overzicht en ook in e-mailwisselingen. Anders dan appellant stelt, heeft verweerder hem niet te weinig feedback op de eerste kans gegeven vanwege het feit dat hij bijeenkomsten gemist heeft. Omdat appellant gedurende het begeleidingsproces bijeenkomsten en inlevermomenten gemist heeft, heeft hij voor die opdrachten geen feedback gekregen. Verder voert verweerder aan dat de feedback op de eerste kans genoeg was qua inhoud en lengte om te kunnen slagen voor de herkansing. Het is juist dat de gegeven feedback op de herkansing uitgebreider is dan bij de eerste kans. De herkansing bevat het definitieve eindcijfer en daarom moet een examiner goed motiveren waarom iemand uiteindelijk niet slaagt. Dit laat onverlet dat appellant voldoende inhoudelijke feedback heeft ontvangen op zijn eerste poging om te kunnen slagen voor de herkansing.

Tijdens het schikkingsgesprek heeft verweerder aangeboden om een derde beoordelaar de herkansing te laten beoordelen. Ook is aangeboden dat de eerste en tweede beoordelaar de herkansing nogmaals zouden beoordelen. Van dit aanbod heeft appellant geen gebruik gemaakt. Verweerder verwerpt de stellingen van appellant dat hij met opzet feedback heeft achtergehouden of appellant anderszins heeft tegengewerkt. Appellant is, conform de regels, op dezelfde manier behandeld als alle andere studenten.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat de beoordeling zorgvuldig tot stand is gekomen en verzoekt het College van het beroep ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld, valt buiten dit toetsingskader.

Wel kan het College toetsen of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen. Het College toetst of er sprake is van een zorgvuldig proces in de beoordeling.

Appellant voert –samengevat- aan dat als appellant voor zijn eerste poging uitgebreidere feedback had ontvangen hij wel degelijk geslaagd zou zijn voor de herkansing van zijn scriptie. Daarnaast stelt appellant dat verweerder appellant met opzet feedback op de eerste kans onthouden.

Het is het College gebleken dat verweerder appellant van feedback heeft voorzien gedurende het gehele scriptieproces. Verweerder heeft uiteengezet dat er een zestal bijeenkomsten waren gedurende het proces waarvan appellant er twee heeft gemist. Daarnaast heeft appellant ook enkele inleverdeadlines gemist. Hierdoor heeft appellant niet alle mogelijkheden benut om gedurende het scriptieproces feedback te ontvangen. Dit kan verweerder naar het oordeel van het College niet worden verweten.

Voorts staat tussen partijen niet ter discussie dat verweerder zowel de eerste als de tweede beoordeling heeft voorzien van feedback. Verweerder heeft genoegzaam aannemelijk gemaakt dat de op de eerste kans gegeven feedback van voldoende inhoud en lengte was om een reële kans te hebben om te slagen voor de herkansing.

Over het toekennen van het eindcijfer 5 voor de herkansing overweegt het College het volgende. Voor de becijfering is gebruik gemaakt van het Thesis Assessment Form. Zowel de eerste als de tweede beoordelaar hebben de scriptie beoordeeld, waarbij tussen deze beoordelaars overeenstemming bestond over de eindbeoordeling. Op het Thesis Assessment Form wordt de motivering van het cijfer 5 vermeld.

Gelet op alle feiten en omstandigheden komt het College aldus tot de conclusie dat er geen redenen zijn te oordelen dat de beoordeling van de bachelor scriptie van appelland onzorgvuldig is geweest. Het bestreden besluit kan in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appelland ongegrond.

Aldus vastgesteld op 17 februari 2025 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, dr. mr. P.G. Tassenaar en M. van der Klis, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

Voorzitter

Secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA Den Haag.